

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi J. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
III APa 35/24,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 11 września 2025 r.,

odrzuca skargę.

[D.Z.]

UZASADNIENIE

W dniu 18 sierpnia 2025 r. J. S. (dalej: „skarżący”) wniósł do Sądu Apelacyjnego w Warszawie skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie III APa 35/24, toczącej się przed tym Sądem. Pismem z 1 września 2025 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie przekazał ww. skargę do rozpoznania Sądowi Najwyższemu. W przedmiotowej skardze skarżący wniósł o:

1. stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 20 000 zł.

W uzasadnieniu skargi skarżący wskazał, że „w związku z opieszałością Państwa Polskiego reprezentowanym przez wymiar sprawiedliwości jakim są sądy” wnosi o przyznanie wnioskowanej kwoty. W dalszej części uzasadnienia skarżący podał, że oczekuje „od Państwa Polskiego sprawnego wydania prawomocnego wyroku, w jego sprawie już od ponad dziesięciu lat”, zaznaczając, że nie pamięta dokładnie jak długo. Następnie skarżący opisał czego sprawa dotyczy i przedstawił postawę pozwanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Według art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Mając na względzie powyższe regulacje, Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, że skarga spełnia tylko wówczas wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość, jeśli skarżący wniesie żądanie o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie, którego skarga dotyczy, a ponadto w uzasadnieniu skargi szczegółowo określi, w czym dopatruje się

nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Bez podania powyższych okoliczności nie jest możliwa merytoryczna ocena skargi.

Przekładając powyższe na realia przedmiotowej sprawy, należy podkreślić, że skarżący w treści skargi co prawda wysunął żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania, jednakże nie przytoczył żadnych okoliczności, które by je uzasadniały, tj. nie podał, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy.

Jednocześnie warto wskazać, że pozostała część wyводу skarżącego zawarta w skardze, z uwagi na fakt, iż Sąd Najwyższy nie ocenia sprawy merytorycznie, jest irrelevantna w niniejszym postępowaniu.

Z tego powodu Sąd Najwyższy uznaje, że wniesiona skarga, wobec stwierdzonego braku uzasadnienia żądania skargi, nie może być uznana za skargę spełniającą wymogi ujęte w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07; 16 kwietnia 2024 r., I NSP 211/23).

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzeka jak w sentencji postanowienia.

[D.Z.]

[a.ł.]